



A Dunakeszi Járásbíróság a dr. Némethi Gábor ügyvéd (1123 Budapest, Táltos u. 15/B.) által képviselt
() I. rendű és
() II. rendű felpereseknek – a dr. Sánta Judit ügyvéd (4032 Debrecen, Mikszáth K. u. 5/B.), valamint Tóth Márton ügyvéd (1094 Budapest, Angyal u. 9.) által képviselt **AEGON Magyarország Hitel Zrt.** (1091 Budapest, Üllői út 1.) alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a dr. Asbóth-Hermányi Lőrinc Bence közjegyző által 2014. április 4. napján 11027/Ü/552/2014/1. számon kibocsátott végrehajtási záradékkal elrendelt, dr. Zoltán Hunor Csaba önálló bírósági végrehajtó előtt 9.V.447/2014. és 9.V.448/2014. számon folyamatban lévő végrehajtást megszünteti.

www.hitelsikerek.hu

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 200.000,- (kétszázezer) Ft perköltséget.

A bíróság felhívja az alperest, hogy fizessen meg az állam javára külön felhívásra 1.500.000,- (egymillió-ötszáz ezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

A bíróság megállapítja, hogy a végrehajtási költségeket az alperes viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszéknek címzett, de a Dunakeszi Járásbíróságon 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul, és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az – elbírálása esetén – reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.
A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

A fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a felek a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik.

Dunakeszi Járásbíróság
2.P. 20.186/2015/10.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos; a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul. A felek azonban tárgyalás tartását kérhetik.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek előadása, valamint a perben rendelkezésre álló iratok alapján a következő tényállást állapította meg:

www.hitelsikerek.hu

Az alperes mint hitelező, valamint a II. rendű felperes mint adós és az I. rendű felperes mint egyetemleges adóstárs között 2008. július 2. napján HO218353 hitelazonosító szám alatt szabad felhasználású kölcsönszerződés jött létre szakaszos folyósítással és türelmi idővel. A kölcsön célja szabad felhasználás és hitelkiváltás volt, a kölcsön meghatározott részösszege az adósoknak a 10300002-50705823-11103280 számú kölcsönszerződés alapján az MKB Bank Zrt.-vel szemben fennálló, a korábbi hitelező által kiállított igazolás szerint 134.946,24 CHF összegű hitelének a kiváltását szolgálta, azzal, hogy a hitelkiváltáshoz szükséges kölcsönösszeg és a szerződés alapján meghatározott teljes kölcsön összegének különbözetét a hitelkiváltáshoz szükséges kölcsön folyósítását követően folyósítja a hitelező alperes a szerződés feltételei szerint, mely folyósított kölcsön összegét az adósok szabadon felhasználhatják.

A kölcsönszerződés I.2. alpontja a kölcsön összege körében jóváhagyott finanszírozási igényként 25.300.000,- Ft-ot határozott meg, a kölcsön keretösszegét pedig 187.127,31 CHF összegben állapította meg.

A kölcsön folyósítása tekintetében a szerződés akként rendelkezett, hogy az forintban történik legfeljebb a jóváhagyott finanszírozási igény összegénél feltüntetett összeg és keretösszeg erejéig. A felek rögzítették, hogy amennyiben a szerződés megkötése és a folyósítás napja közötti időben bekövetkezett árfolyamváltozások következtében a folyósított összeg devizában meghatározott összege a kölcsön keretösszegét meghaladja, legfeljebb a kölcsön keretösszegének erejéig történik a kölcsön folyósítása.

A szerződésben ugyancsak rögzítésre került, hogy a folyósított összeget, valamint a kölcsön összegét mint fennálló tőketartozást az értesítőlevél tartalmazza.

A kölcsön első kamatperiódusra érvényes, várható havi törlesztőrészletét a türelmi idő lejártának napját követően a szerződés 1.630,86 CHF-ban határozta meg, rögzítvén azt is, hogy a kölcsön kamatperiódusaira érvényes törlesztőrészletek összegét és az árfolyamváltozások elkerülése érdekében a hitelező által javasolt többletbefizetést az értesítőlevél tartalmazza.

A kölcsönszerződés II.1.2. alpontja értelmében a kölcsön hitelkiváltási részét képező összegét a hitelező az I.1. pontban megjelölt értéknapon, legkorábban a hitelkiváltási rész folyósítási

feltételeinek maradéktalan megvalósulását követően, de legkésőbb 5 banki napon belül folyósítja. A folyósításra akként kerül sor, hogy a korábbi hitelező által meghatározott tartozás összegét a hitelező – svájci frankban meghatározott tartozás esetén a hitelező által meghatározott törlesztési árfolyamon forintban, majd ezt követően a hitelező által alkalmazott folyósítási árfolyamon – átváltja svájci frank összegre. A hitelbírálat és a kölcsön tényleges folyósításának időpontja között bekövetkező árfolyamváltozásból származó kockázat lefedése érdekében a hitelező az előbbieken meghatározott svájci frank összeg 10%-kal növelt értékét utalja forintban, a hitelező által alkalmazott folyósítási árfolyam alkalmazásával a korábbi hitelező neve alatt feltüntetett bankszámlaszámra. Ezt követően a fennmaradó szabad felhasználási célú összeg forint ellenértékét az I.1.2. alpontban foglalt további folyósítási feltételek teljesülését követően legkésőbb 5 munkanapon belül vállalta átutalni a hitelező az adósok szerződésben megjelölt bankszámlájára. A szerződés II.1.3. alpontjában a felek rögzítették, hogy a hitelező a kölcsön összegét devizában, a folyósítás napján érvényes, a mindenkor hatályos üzletszabályzat szerint képzett és közzétett folyósítási árfolyamon tartja nyilván. A hitelező az adósokat a folyósítás alapjául szolgáló devizaösszegekről írásban értesíti, mely értesítőlevél a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képezi, azzal együtt értelmezendő. Az adósok a fizetési kötelezettségüket az értesítőlevél tartalma szerint kötelesek teljesíteni.

www.hitelsikerek.hu

A felperesek szerződésszegő magatartása, a szerződés szerinti fizetési kötelezettségük nemteljesítése miatt az alperes a kölcsönszerződést felmondta.

A felperesekkel mint adósokkal szemben a dr. Asbóth-Hermányi Lőrinc Bence közjegyző által a dr. Faragó Zoltánné közjegyző részéről K11027-0/674/2008/3/O. szám alatt közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés tekintetében 2014. március 26. napján 11027/Ü/552/2014/1. szám alatt kiállított végrehajtási záradék alapján indult végrehajtás, mely végrehajtási eljárást dr. Zoltán Hunor Csaba önálló bírósági végrehajtó előtt 9.V.447/2014., illetve 9.V.448/2014. szám alatt van folyamatban.

A felperesek a velük szemben folyó végrehajtás megszüntetése és az alperes perköltségben történő marasztalása iránt terjesztettek elő **k e r e s e t e t** az alperessel szemben, kereseti kérelmüket a Pp. 369. § a) pontjára, vagyis arra alapítva, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

Keresetüket egyrészt arra alapították, hogy az árfolyamkockázat adósokra történő korlátlan áthárítása a kölcsönszerződésben tisztességtelen szerződési feltételnek minősül, tekintettel arra, hogy a felperesek az alperes részéről az árfolyamkockázat körében nem kaptak világos és érthető tájékoztatást. Okfejtésük szerint az alperestől elvárható, megfelelő tájékoztatás az lett volna, ha a kockázatteltérő nyilatkozat tartalmazza, hogy a forint korlátlan romlása esetén a törlesztőrészek és így a tartozás összege is korlátlan mértékben megemelkedhetnek. Emellett az adósok árfolyamkockázat viselése a felperesek álláspontja szerint kizárólag a bevizsgált hitelképességen és teljesítőképességen belül korlátlan. Kifejtették, hogy a kölcsön deviza elszámolása sérti a kötelező bevizsgáláson alapuló prudens hitelezésre vonatkozó Hpt.-beli rendelkezéseket, ezért e hiányos kockázatteltérő tisztességtelen, melyből következően a svájci frank alkalmazására vonatkozó kikötés ugyancsak tisztességtelen.

A fentiekben túlmenően a felperesek hivatkoztak arra is, hogy a kölcsönszerződésben a kölcsön, illetve a törlesztőrészek összege nem került meghatározásra, és nem tartalmazza a szerződés azt a metódust sem, ami alapján a kölcsön összege a felektől függetlenül megállapítható lenne. A szerződés ugyanis egy svájci frankban meghatározott hitelkeretet, valamint egy forintban megállapított jóváhagyott finanszírozási igényt tartalmaz, maga a kölcsön összege tehát a kölcsönszerződésben nem került meghatározásra, a törlesztőrészekről pedig a szerződés feltétele

Dunakeszi Járásbíróság
2.P. 20.186/2015/10.

módban beszél, azoknak csupán a várható összegét megjelölve, mind a kölcsön, mind a törlesztőrészletek tekintetében az értesítőlevélre, illetve arra hivatkozva, hogy azok összege az értesítőlevélben kerül majd meghatározásra. Kiemelték, hogy a szerződésben hivatkozott értesítőlevél nem része a perbeli kölcsönszerződésnek, az egy egyoldalú alperesi nyilatkozat, mely a felperesek részéről nem került aláírásra.

Utaltak továbbá arra is, hogy a Kúria 6/2013. számú PJE határozatában foglaltaknak megfelelően, amennyiben a kölcsönszerződésben a kölcsön forintösszegben kerül meghatározásra, a szerződésnek tartalmaznia kell azt a meghatározott időpontot, amely időpontban a forintösszeg kirovó pénznemre történő átszámítása történik, rögzítve ezáltal a tényleges kölcsöntartozás összegét. A perbeli kölcsönszerződésben ilyen időpont a felperesek álláspontja szerint nem került meghatározásra, a szerződés ugyanis akként rendelkezett, hogy a kölcsön folyósítására a folyósítási feltételek teljesítését követően a szerződésben rögzített időszakon belül kerül sor, mely időszakon belül azonban annak eldöntése, hogy a folyósításra ténylegesen mely napon és időpontban kerüljön sor, kizárólag az alperes egyoldalú magatartásán, illetve döntésén múlik, így a perbeli kölcsönszerződés nem felel meg a 6/2013. számú PJE határozatban megfogalmazott követelményeknek.

www.hitelsikerek.hu

Az alperes érdemi e l l e n k é r e l m é b e n a felperesek keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Az árfolyamkockázattal kapcsolatban a felperesek mint adósok által aláírt „Kockázatfeltárási nyilatkozat lakossági ügyfelek devizakölcsön felvételéhez” elnevezésű okiratra és arra hivatkozott, hogy e nyilatkozat tartalmazta a devizakockázatra vonatkozó rendelkezéseket, mely kockázatokat így maguk a felperesek is megismerhettek, és azokat a kockázatfeltárási nyilatkozat aláírásával tudomásul vették.

Rámutatott arra is, hogy az alperesi gazdasági társaság nem hitelintézet, hanem pénzügyi vállalkozás. Ehhez képest a felperesek keresetlevelében megjelölt, Hpt.-beli jogszabályhelyek, valamint a felpereseknek a prudens működés körében előterjesztett hivatkozásai kizárólag hitelintézetek esetében bírhatnak relevanciával, e rendelkezések a pénzügyi vállalkozások, így az alperes tekintetében kötelezettséget nem állapíthatnak meg, a felperesek által a kölcsönszerződés érvénytelenségének indokaként felhívott, a prudens működéssel kapcsolatos követelményeket megfogalmazó, felperesek által alperes részéről megsérteni vélt jogszabályi rendelkezések alperessel szemben tehát nem alkalmazhatóak, így ezen hivatkozás a kereset jogalapjaként sem szolgálhat, mindamelllett, hogy a perbeli kölcsönszerződés szabad felhasználású kölcsönszerződés, amely kölcsönszerződések esetében a szerződés megkötésekor hatályban volt jogszabályok a felperesek által hivatkozott jövedelemvizsgálatot kötelezettségként nem írták elő, így a felperesek e hivatkozása ugyancsak megalapozatlan.

Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperesek mint adósok és az alperes mint hitelező közötti kölcsönszerződés a hatályos jogszabályoknak megfelelően jött létre, ezért az a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján nem minősülhet jogszabályba ütköző, semmis szerződésnek.

Azon felperesi hivatkozással kapcsolatban, hogy a kölcsönszerződés sem a kölcsön összegét, sem a törlesztőrészletek összegét nem tartalmazza, hangsúlyozta, hogy a törlesztőrészletek a kölcsönszerződésben svájci frank devizanemben meghatározásra kerültek, a törlesztőrészletek ilyen devizanemben történő meghatározása pedig nem tiltott. A szerződés értelmében a kölcsön összegét az értesítőlevél tartalmazta, mely szerződéses kikötés a felek megegyezésén alapult, a felek tehát elfogadták, hogy a kölcsön összege az értesítőlevélben kerüljön meghatározásra. Nem foghat helyt alperes álláspontja szerint a felperesek azon érvelése sem, miszerint a folyósítás konkrét napja szerződésben történő rögzítésének hiányában a kölcsön összege nem meghatározható, a folyósítási feltételek teljesülésére is figyelemmel ugyanis a folyósítás tekintetében konkrét hatánapot

Dunakeszi Járásbíróság
2.P. 20.186/2015/10.

megállapítani nem lehetséges, mindamellet, hogy az árfolyam egy adott értéknapon belül is akár többször is módosulhat. A kölcsön meghatározására vonatkozó metodikát, paramétereket a felek a szerződés aláírásával elfogadták, mely metodika mentén, tehát nem önkényesen és az alperes részéről egyoldalúan került az értesítőlevélben a kölcsönösszeg, valamint a törlesztőrészek összege meghatározásra. A folyósítás időpontja nem szerződéses feltétel, hanem olyan kötelezettség, amelynek teljesítésére az alperes határidőt vállalt, a kölcsönszerződés nem tartalmaz tehát olyan, a kölcsön összegét befolyásoló feltételt, amelyre az alperesnek kizárólagos ráhatása volna.

Az alperes a 2014. évi XXXVIII. és a 2014. évi XL. törvény rendelkezéseire figyelemmel kérte a peres eljárás felfüggesztését.

A kereset megalapozott.

www.hitelsikerek.hu

A bíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy a felperesek a keresetlevelükben nem a perbeli kölcsönszerződésnek a különmű árfolyamok alkalmazását előíró és nem az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét megteremtő rendelkezéseit támadták, így az eljárás felfüggesztésének az alperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján nem volt helye, ezért a bíróság az alperesnek az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 210. § (1) bekezdése alapján a pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet.

A perbeli jogvitára irányadó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 217. § (1) bekezdése szerint jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat, az alakiség megsértésével kötött szerződés – ha jogszabály másként nem rendelkezik – semmis.

A Ptk. 218. § (1) bekezdése értelmében, ha jogszabály vagy megállapodás írásbeli alakot rendel, legalább a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni.

A Ptk. 523. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A kölcsönösszeg – mint a kölcsön tárgyának – szerződésben történő meghatározása a Ptk. hivatkozott 523. § (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban nem vitásan a kölcsönszerződés lényeges tartalmi elemét képezi.

A Kúria 6/2013. számú PJE határozatában kifejtettekkel összhangban devizaalapú kölcsönszerződéseknél, ahol a kölcsön folyósítása forintban, míg nyilvántartása devizában történik, éppen e szerződések iménti sajátosságából fakadóan nem lehetséges és ily módon nem is szükséges, hogy maga a kölcsönadott, illetve folyósított összeg, valamint a törlesztőrészek összege tételesen, összegszerűen kerüljenek a szerződésben rögzítésre, elegendő, ha azokat a szerződés kiszámítható módon tartalmazza. Érvényességi követelményként e körben az támasztható tehát a devizaalapú kölcsönszerződésekkel szemben, hogy önmagában a szerződés rendelkezései alapján a kölcsönadott devizaösszeg, a folyósított forintösszeg és a visszafizetendő, forintban meghatározott törlesztőrészek összege is pontosan kiszámíthatóak legyenek. Nem elégséges, ha a kölcsön, valamint a törlesztőrészek összegét a kölcsönszerződés aláírását, illetve a kölcsön folyósítását

Dunakeszi Járásbíróság
2.P. 20.186/2015/10.

követően adósok részére megküldött értesítőlevél tartalmazza. Mivel az értesítőlevél tartalma a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában nem volt és – a fentiekkel összhangban – természetesen nem is lehetett ismert, a kölcsönszerződés aláírásával az értesítőlevél, illetve annak tartalma a perbeli kölcsönszerződés II.1.3. alpontjában foglaltakkal ellentétben nyilvánvalóan nem válhatott a szerződés részévé, utóbb pedig – amint arra maguk a felperesek is helyesen utaltak – az értesítőlevél a felperesek részéről nem került aláírásra, így az a felek szerződéses akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésére nem lehetett alkalmas. A kölcsön, illetve a törlesztőrészek összegének az adósokkal az értesítőlevélben történő közlése nem pótolja tehát azoknak a kölcsönszerződésben a kifejtettek szerinti módon való meghatározását.

A bíróság álláspontja szerint a perbeli kölcsönszerződés hiányos rendelkezései folytán a kölcsön összege önmagában a szerződés alapján egyértelműen nem határozható meg, a hitelkiváltáshoz szükséges kölcsönösszeg meghatározása, illetve folyósítása körében rögzített részletes előírásokat követően ugyanis a kölcsönszerződés a szabad felhasználási célú kölcsön összegének megállapítása tekintetében nem tartalmaz kellő részletességgel megfogalmazott, világos és egyértelmű rendelkezéseket. A szerződés II.1.2. alpontja a hitelkiváltáshoz szükséges kölcsönösszeg átutalása után fennmaradó, szabad felhasználási célú összeg forint ellenértékéről beszél, annak megjelölése nélkül azonban, hogy a fennmaradó részt konkrétan milyen pénznemben meghatározott, mely összegből, a kölcsönszerződésben forintban rögzített jóváhagyott finanszírozási igényből, vagy a svájci frankban feltüntetett keretösszegeből vagy esetlegesen egyéb összegből kiindulva kell-e meghatározni, különös tekintettel arra is, hogy a szerződés megszövegezése, a fennmaradó rész forint ellenértéke kifejezés arra enged következtetni, hogy e fennmaradó, szabad felhasználási célú összeget eredendően nem forintösszegben kapjuk meg. Amíg pedig a kölcsönszerződés I.1. alpontja a szabad felhasználási célú kölcsönre a szerződés alapján meghatározott teljes kölcsön összege, valamint a hitelkiváltáshoz szükséges kölcsönösszeg különbözeteként utal, adós marad a kölcsön összege címszó alatt a keretösszeg mellett feltüntetett jóváhagyott finanszírozási igény és a teljes kölcsönösszeg viszonyának, illetve magának a jóváhagyott finanszírozási igény fogalmának a tisztázásával is, mindamelllett, hogy a szerződés értelmében legfeljebb a jóváhagyott finanszírozási igény és a keretösszeg erejéig történhetett forintban a kölcsön folyósítása. A perbeli kölcsönszerződés fentiek szerinti hiányai tekintetében az alperes hivatkozásával ellentétben az általa a perben csatolt alperesi üzletszabályzat rendelkezési sem adtak eligazítást.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a perbeli kölcsönszerződésben sem a folyósított forintösszeg, sem a kölcsönadott devizaösszeg nem került kiszámítható módon meghatározásra, ezért a szerződés, annak lényeges tartalmi eleme, a kölcsönösszeg írásban, a szerződő felek mindegyike által aláírt okirati formában történő rögzítésének hiányában, a Ptk. 218., illetve 217. § (1) bekezdése értelmében semmis.

www.hitelsikerek.hu

Tekintettel arra, hogy a felperesekkel szemben folyó végrehajtás alapjául szolgáló kölcsönszerződés semmissége okán az alperes végrehajtás útján érvényesíteni kívánt követelése érvényesen nem jött létre, a bíróság a felperesekkel szemben folyó végrehajtást a Pp. 369. § a) pontja alapján megszüntette.

A perbeli kölcsönszerződés alaki okból megállapított teljes érvénytelensége folytán a bíróság a felperesek keresetlevelében hivatkozott egyéb érvénytelenségi okok érdemi vizsgálatát mellőzte.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a peresztes alperest kötelezte a felperesek jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja alapján

Dunakeszi Járásbíróság
2.P. 20.186/2015/10.

megállapított, a (6) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett tevékenységre is figyelemmel mérsékelt, a jogi képviselő alanyi adómentességére figyelemmel áfát nem tartalmazó, 200.000,- Ft összegű ügyvédi munkadíjából álló perköltségének megfizetésére.

A bíróság a felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján ugyancsak a pervesztes alperest kötelezte.

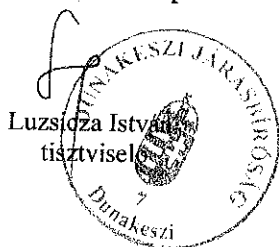
A végrehajtás megszüntetésére figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a végrehajtási költségeket a végrehajtást kérő alperes viseli.

Dunakeszi, 2015. szeptember 1.

dr. Élő-Prosszer Bernadett
bíró

Az ítélet írásba foglalva: 2015. szeptember 16. napján.

A kiadmány hitelével:



www.hitelsikerek.hu

